

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818202882
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7818202882.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne A. U., S.. XX.X.XXXX, M. Z.Š., Z. XXXX/ X, zast. JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom, so sídlom Rožňava, Cyrila a Metoda 4, proti žalovaným 1/ X. G., S.. XX.XX.XXXX, M. M., S. XXX, X/ X. H., S.. XX.X.XXXX, M. M., Z. XXX/X, X/ W. N.H., S.. XX.X.XXXX, M. M., Š. XX, X/ W. Z., S.. XX.X.XXXX, M. M. XXX, X/ F. D., S.. XX.X.XXXX, M. M., H. XXX, X/ X.. X. Z.S., S.. XX.X. XXXX, M. W., Z. XXX, X/ D. W., S..XX.XX.XXXX, M. R., M. XXX/XX, X/ V. Ď., S.. X.XX.XXXX, M. R. V., H.. V. XX, X/ X. A., S.. XX. X.XXXX, M. R., Z. X, XX/ X. Š., S.. XX.X.XXXX, M. M. Q. M., V. U. F. XXX/XX, XX/ U. Ď.Y., S.. XX.XX.XXXX, M. M., M. XX, XX/ J. Ď., S.. X.X.XXXX, M. M., A. XX, zast. Advokátska kancelária M&M Legal s.r.o., so sídlom Bratislava, Drieňová 27, IČO: 47 683 325, XX/ E. Ď., S.. XX. X.XXXX, M. M., W. XX, XX/ X.Á. Z., S.. X.X.XXXX, M. Z., Č. XX, XX/ U. Z., S.. XX.XX.XXXX, M. M., R. X, XX/ P. Z., S.. X.XX.XXXX, M. M., F. XX, XX/ X. P. H.S., S.. XX.X.XXXX, M. M., Š. XX, XX/ X. H., S.. XX.XX.XXXX, M. V., Q. A. XX, XX/ Q. Č., S.. X.XX.XXXX, M. V., M. XXXX/ XXA, XX/ L. Č., S.. XX.X.XXXX, M. Z. X, XX/ O.H. Q., S.. X.X.XXXX, M. M. - Q. M., H. X, XX/ N. Q., S.. XX.XX.XXXX, M. X. M. XXX, XX/ X. Š., S.. XX.X.XXXX, N. M. R.G., W.. G. XX, Q. M. N., Ú. XX, XX/ A. Š., S.. X.XX.XXXX, M. R., Z. XX, XX/ O. L., XX/ Q. F. Z., XX/ X. P., XX/ O. Č.L., R.. X., XX/ Š. X., XX/ Š. Š., XX/ L. Š., R.. Z., XX/ J. Š., žalovaní ad 25/ až 32/ zast. Slovenským pozemkovým fondom Bratislava, Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, XX/ O. G., S.. XX.X.XXXX, M. M., S.Á. XXX, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 12C/33/2018 z 5.11.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a trovách konania.

V právnom vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 12/ priznáva tomuto žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

V právnom vzťahu medzi žalobkyňou a ostatnými žalovanými stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie proti žalovaným 25/, 26/, 28/, 29/, 30/, 31/ a 32/ (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a nepriznal stranám sporu náhradu trov konania (III.).

2. Rozhodol takto o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že nehnuteľnosti parc. KN -E č. 17 - záhrady vo výmere 390 m², zapísané na LV č. XXX, k.ú. M., okres Rožňava a nehnuteľnosti zamerané Geometrickým plánom č. 46/02 z 25.3.2002 vyhotoveným Geodéziou Rožňava, s.r.o., autorizačne

overeným E.. U. A., úradne overeným Katastrálnym úradom v Košiciach, Správou katastra Rožňava dňa 11.6.2002 pod č. 133/02, a to parc. KN-C č. 749 - zastavané plochy vo výmere 28 m², parc. KN-C č. 747/1 zastavané plochy vo výmere 108 m² a parc. KN-C č. 747/2 - záhrada vo výmere 82 m², k.ú. M., vytvorené z parcely KN -E č. 15 - zastavané plochy vo výmere 262 m² zapísanej na LV č. XXX a parcely KN -E č. 12 - zastavané plochy o výmere 193 m² zapísanej na LV č. XXX, k.ú. M. patria v celosti do dedičstva po nebohej L. W., R. X., narodenej 10.8.1924 a zomrelej dňa 1.10.2007, ktorá bola jej matkou. Tvrdila, že predmetné nehnuteľnosti užívali jej právni predchodcovia ako reálne vyčlenené v prírode od začiatku 20 storočia. Matka žalobkyne L. W. je totožná osoba s X. W., R. X., ktorú v obci Betliar nazývali prezývkou X. - X., a preto je v niektorých zápisoch uvedená ako X.. O tejto skutočnosti svedčí potvrdenie obce Betliar. V roku 1949 zomrel právny predchodca matky žalobkyne Š. Z., ktorý predmetné nehnuteľnosti užíval. Na základe dedičského rozhodnutia Dnot 6/52-D136/49 bolo vložené vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v prospech Q. Z., F. Z.Á., X. P., O. Č. R.. X., X. W., R.. X. L. Š. X.. Po smrti Š. Z. tieto nehnuteľnosti užívala matka žalobkyne L. W. a v roku 1963 na základe kúpnych zmlúv nadobudla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, kedy vyplatila dedičov po Š. Z.. Od roku 1963 matka žalobkyne užívala predmetné nehnuteľnosti nerušene a v hraniciach ako sú zamerané Geometrickým plánom. Dedičstvo po matke žalobkyne bolo prejednané notárom JUDr. Jozefom Farkašovským, sp. zn. 9D/141/2009, Dnot 9/2010 a nadobudla ho žalobkyňa na základe dohody s dedičom - svojim bratom, t.j. žalovaným 7/. Predmetom dedičstva neboli nehnuteľnosti uvedené v žalobe, ale len spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam. Žalobkyňa sa v rámci dedičského konania dozvedela, že vlastnícke právo v celosti k predmetným nehnuteľnostiam nebolo zapísané na jej matku. Predmetom dedičstva bol však rodinný dom súpisné číslo 21 postavený na prac. KN č. 747 v celosti a toho času je zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. M.. Keďže v katastri nehnuteľností sú zapísaní k predmetným nehnuteľnostiam žalovaní, žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva v prospech seba ako skutočnej vlastníčky. Žalobkyňa je toho názoru, že jej matka nadobudla vlastnícke právo na základe vydržania v zmysle stredného občianskeho zákonníka z roku 1950 so započítaním dobromyseľnej držby svojich právnych predchodcov.

3. Súd vykonal dokazovanie a z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXX, okres Rožňava, obec Betliar, k.ú. M. zistil, že je na ňom zapísaná parcela registra „E“ č. 12 druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 193 m² a č. 13 druh pozemku záhrada o výmere 435 m², kde v podiele 2/18 svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam Š. Š. (SPF), titulom nadobudnutia je RI 176/65-4/65, PKV 282 Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04. Ďalej je na LV zapísané vlastnícke právo J. Š. (SPF), v podiele 2/18 titulom nadobudnutia je výrok z 23.5.1923, č.d. 1135, PKV 282 Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, O. A., rodenej Š., zomrelej 18.7.1995 (SPF) v podiele 10/90, titulom nadobudnutia je D294/78-44/78, PKV 282 Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, J. Š., C.. XX.X.XXXX v podiele 10/90 titulom D294/78-44/78, PKV 282, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, J. Ď., S.. X.X.XXXX v podiele 10/90 titulom uznesenia 2D/162/2019-30, Dnot 23/2019, Z 1972/19-149/19, PKV 282, W. Z., S.. XX.X.XXXX, v podiele 5/90 titulom uznesenia D294/78-44/78, PKV 282, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, O. A., R. Š., C.. XX.X.XXXX (SPF), v podiele 10/90 titulom nadobudnutia je 4C 699/90-9/91, PKV 282, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, F. D.L., S.. XX.X.XXXX v podiele 10/90, titulom uznesenia D 888/90-8/93, PKV 282, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, X. Z., S.. XX.X.XXXX, v podiele 5/90, titulom D 37/97-Z 2360/97-16/98, PKV 282, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, L. Š., R. Z. (SPF), v podiele 2/18, titulom RI 176/54-4/65, PKV 282, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, Slovenský pozemkový fond Bratislava.

4. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXX, okres Rožňava, obec Betliar, k.ú. M. súd zistil, že je na ňom zapísaná parcela registra „E“ č. 14 druh pozemku záhrada o výmere 544 m² a č. 15 druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 262 m², č. 17 druh pozemku záhrada o výmere 390 m², kde svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam X. G., S.X. XX.XX.XXXX L. O. G., R. A., S. XX.X.XXXX v podiele 90/360, pričom titulom nadobudnutia je kúpna zmluva: V 1899/2018-138/18, PKV 167, ďalej O. L. (SPF), v podiele 3/24, titulom nadobudnutia je ded. z 21.4.1949, č.d. 1246, PKV 167 Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, X.W. G., S.. XX.XX.XXXX L. O. G., R. A., S.. XX.X.XXXX v podiele 15/120 titulom kúpnej zmluvy: 2554/2019-189/19, PKV 167), Q. F. Z. (SPF), v podiele 15/1200 titulom ded. z 14.2.1955 č.d. XXX, PKV 167, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, X. P. (SPF), v podiele 15/120, titulom ded. zo 14.2.1955 č.d. XXX, PKV 167, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, O. Č., R. X. (SPF), v podiele

5/120, titulom ded. zo 14.2.1955 č.d. XXX, PKV 167, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, A. U., R. W., S.. XX.XX.XXXX, v podiele 5/120, titulom Osvedčenia o dedičstve 9D/141/2009, D not 9/2010, Z 768/10, PKV 167, Š. X. (SPF), v podiele 5/120 titulom nadobudnutia je ded. zo 14.2.1955 č.d. XXX, PKV 167, Rozhodnutie KU v Košiciach SK Rožňava č. ROEP 9/2001/00732/04, Slovenský pozemkový fond Bratislava, X. G., S.. XX.XX.XXXX L. O. G., R. A., S.. XX.X.XXXX v podiele 45/360,(titulom kúpnej zmluvy: 1899/2018-138/18.

5. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, okres Rožňava, obec Betliar, k.ú. M. zistil, že je na ňom zapísaná parcela registra „C“ č. 3635 druh pozemku orná pôda o výmere 656 m² a stavba súpisné číslo XX na parcele č. 747, druh stavby rodinný dom, kde svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v prospech A. U.Y., R. W., S.. XX.X.XXXX, v podiele 1/1 titulom osvedčenia o dedičstve 9D/141/2009, D not. 9/2010, Z 768/10, Rozhodnutie OPÚ RV PPÚ č.sp. 2013/00048 - 74-87 - MIH, Z 1611/13 - PVZ 53/13.

6. Z rovnopisu uznesenia sp. zn. 2D/162/2019, D not 23/2019 súd zistil, že Q. Ď.Y., R.. Š., S.. XX.X.XXXX C. U. XX.XX.XXXX. Dedičia (J. Ď., S.. X.X.XXXX, E. Ď., S.. XX.X.XXXX, U. Ď., S.. XX.XX.XXXX L. X. Š., R.. Ď., S.. XX.X.XXXX) uzavreli o vyporiadaní dedičstva dohodu, v zmysle ktorej sporné nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX a č. XXX nadobudol do vlastníctva J. Ď., S.. X.X.XXXX.

7. Súd na základe výsledkov dokazovania konštatoval, že právnymi nástupcami po žalovanom 30/ Š. Š., spoluvlastníkovi na LV č. XXX pod B1 a žalovanej 31/ L. Š.R., R. Z., spoluvlastníčka na LV č.XXX pod B10, by mali byť žalovaní 23/ a 24/. Právnou nástupkyňou žalovaného 32/ J. Š., spoluvlastníka na LV č.XXX pod B2 by mala byť žalovaná 8/. Žalobkyňa z neznámych dôvodov stotožnila žalovaného 32/ s J. Š., spoluvlastníkom na LV č. XXX pod B4, pri ktorom je uvedený dátum úmrtia 31.1.1985 a následne J. Š., C.. U. XX.X.XXXX v žalobe na strane žalovaných neoznačila ako žalovaného. O. A., R. Š., C.. XX.X.XXXX spoluvlastníčku na LV č. XXX pod B3 a B7 žalobkyňa v žalobe opäť neuviedla na strane žalovaných, hoci ostatných spoluvlastníkov, ktorí boli v čase podania žaloby mŕtvi, v žalobe označila. Avšak žalovaná 9/ má byť právnou nástupkyňou po nebohej O. A.. Q. Ď., R. Š., C.. XX.XX.XXXX, spoluvlastníčku vedenú pôvodne na LV č. XXX pod B5 žalobkyňa v žalobe neuviedla na strane žalovaných, hoci ostatných spoluvlastníkov, ktorí boli v čase podania žaloby mŕtvi, v žalobe označila. V žalobe označila ako právnych nástupcov nebohej Q. Ď. žalovaných 10/ až 13/, ktorí súdu oznámili, že nie sú spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností, uzavreli o vyporiadaní dedičstva dohodu, v zmysle ktorej sporné nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX nadobudol do vlastníctva J. Ď., narodený 1.7.1948, teda žalovaný 12/, ako to vyplýva aj z rovnopisu uznesenia sp. zn. 2D/162/2019, D not 23/2019 . Predmetná zmena bola premietnutá aj na LV č. XXX, kde pod bodom B5 figuruje žalovaný 12/ ako spoluvlastník. Právnou nástupkyňou žalovanej 25/ O. L., spoluvlastníčky na LV č. XXX pod B2 má byť žalovaná 14/. Žalovaná 26/ Q. F. Z., spoluvlastníčka na LV č. XXX pod B4 mala zomrieť dňa XX.X.XXXX a jej právnymi nástupcami sú žalovaní 15/ a 16/. Žalovaná 27/ X. P.Ó., spoluvlastníčka na LV č. XXX pod B 5, je podľa tvrdení žalobkyne osobou totožnou so žalovanou 17/ X. P. H., ktorú skutočnosť žalobkyňa súdu neobjasnila. V tejto súvislosti súd uviedol, že ak by aj tento fakt pripustil, potom bola predmetná osoba žalovaná duplicitne. Žalovaná v 28/ rade O. Č. X., spoluvlastníčka na LV č. XXX pod B6, mala podľa žalobkyne zomrieť dňa 14.4.2008 a jej právnymi nástupcami majú byť žalovaní 18/ až 20/. Žalovaný 29/ rade Š. X., spoluvlastník na LV č. XXX pod B8 mal podľa žalobkyne zomrieť dňa 14.10.1999 a jeho právnymi nástupcami majú byť žalovaní 21/ a 22/.

8. Rozhodnutie súd právne odôvodnil poukazom na ust. § 61, § 161 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, § 7 ods. 1 veta prvá, ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Konštatoval, že primárnou otázkou, ktorou sa musel zaoberať, bola otázka aktívnej a pasívnej legitímácie strán sporu. Vzhľadom na charakter prejednávanej veci, v ktorej svojou podstatou ide o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, preto musia byť na strane žalovaných označení všetci spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti, pretože ide o nútené spoločenstvo žalovaných podľa § 78 CSP v konaní, keďže každý z nich je podielovým spoluvlastníkom podielu nehnuteľnosti. V konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti musí toto konanie zásadne prebiehať za účasti všetkých zapísaných vlastníkov, resp. spoluvlastníkov nehnuteľnosti - ak táto podmienka nie je splnená súd musí žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že jednou zo základných podmienok konania je procesná subjektivita strany, ktorá musí byť naplnená od začiatku konania, preto súd musí ex offo skúmať, či tento predpoklad naplnený je ale nie. Zákon priznáva spôsobilosť byť stranou sporu v zásade každému, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, a výnimočne v osobitných prípadoch aj tomu, kto by inak túto spôsobilosť

nemal. Spôsobilosť byť stranou sporu zodpovedá spôsobilosti mať práva a povinnosti. Fyzické osoby nadobúdajú spôsobilosť mať práva a povinnosti v zásade narodením, ich spôsobilosť mať práva a povinnosti zaniká smrťou. Procesná subjektivita je jednou zo základných procesných podmienok konania; jej absencia je neodstrániteľnou prekážkou konania. To, že daný „subjekt“ nie je spôsobilý mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, má ten dôsledok, že nemá ani procesné práva, v zákone vyjadrené ako procesná subjektivita. Ak určitá „osoba“ už v čase podania žaloby nemá procesnú subjektivitu, tento nedostatok nie je možné odstrániť po podaní žaloby. Zdôraznil, že pokiaľ v čase podania žaloby ten, kto je v nej označený za jedného zo žalovaných nežil, nie sú s podaním žaloby spojené hmotnoprávne účinky podania žaloby. Takýto nedostatok nemožno odstrániť ani postupom podľa § 63 CSP.

9. Prihliadajúc na nedostatok spôsobilosti byť stranou sporu, ktorý je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, zastavil súd konanie proti žalovaným označeným pod 25/, 26/, 28/, 29/, 30/, 31/ a 32/, lebo títo nemali v čase podania žaloby procesnú subjektivitu (nebolo sporné, že zomreli pred podaním žaloby), pričom okolnosť nedostatku procesnej podmienky je dôvodom pre zastavenie konania, preto súd konanie voči nim zastavil.

10. V súvislosti so žalobkyňou určeným okruhom strán sporu na žalovanej strane súd argumentoval, že povaha konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vyžaduje, aby v čase podania žaloby boli označení ako strany sporu všetci spoluvlastníci nehnuteľnosti, ktorí majú spôsobilosť byť stranami sporu. Ak spoluvlastník zapísaný na liste vlastníctva nemá uvedenú spôsobilosť, je potrebné označiť jeho právnych nástupcov; ak dedičstvo prejednané nebolo, je nevyhnutné najskôr v dedičskom konaní určiť, kto z dedičov prevezme spoluvlastnícky podiel poručiteľa a následne je možné podať takúto žalobu (KS Košice sp. zn. 3Co/10/2018 zo dňa 20.12.2018). S právnymi nástupcami pôvodného spoluvlastníka možno konať, ak došlo k strate spôsobilosti byť stranou sporu po podaní žaloby (ak všetci označení spoluvlastníci v čase podania žaloby mali spôsobilosť byť účastníkmi konania). Údaje v katastri nehnuteľností sú záväzné, ak sa nepreukáže opak. V danom prípade žalobkyňa zmätočne označovala za žalovaných osoby, o ktorých mala zato, že zomreli pred podaním žaloby a zároveň označovala aj ich právnych nástupcov. Súd sa tak musel vysporiadať jednak s otázkou, či je vôbec možné konať s právnymi nástupcami pôvodných spoluvlastníkov, pretože túto možnosť zákon pripúšťa len v prípade ak došlo k strate spôsobilosti byť stranou sporu po podaní žaloby, teda ak všetci označení spoluvlastníci v čase podania žaloby mali spôsobilosť byť účastníkmi konania, čo v danom prípade neplatilo. Súd ustálil, že žalobkyňa neoznačila všetkých spoluvlastníkov, nakoľko bez racionálneho odôvodnenia stotožnila žalovaného 32/ (spoluvlastníka na LV č. XXX pod B2) s J. Š., spoluvlastníkom na LV č. XXX pod B4, pri ktorom je uvedený dátum úmrtia 31.1.1985 a následne ho v žalobe na strane žalovaných neoznačila ako žalovaného. Z výpisov z LV jednoznačne vyplýva, že pri rovnakých osobách sa uvádzajú rovnaké osobné údaje osôb, ako je to aj na citovaných LV č. XXX L. XXX, avšak J. Š. je na LV. č. XXX uvedený dvakrát s rôznymi osobnými údajmi. V konaní bolo tiež preukázané že po viacerých žalovaných, ktorí zomreli pred podaním žaloby ešte prebiehajú dedičské konania a preto má súd zato, že žaloba bola podaná predčasne, nakoľko v dedičskom konaní nebol ešte právoplatne určený okruh dedičov. Žalobkyňa navyše ani neupravila žalobu, hoci v čase pojednávania už z LV. č. XXX jednoznačne vyplývalo, že žalovaní v 10/, 11/ a 13/ rade nemali pasívnu vecnú legitimáciu a neboli spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, ako to vyplývalo uznesenia sp. zn. 2D/162/2019, D not 23/2019. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie, lebo v posudzovanom prípade mali byť žalovaní všetci spoluvlastníci dotknutej nehnuteľnosti, keďže sa jedná o nerozlučné procesné spoločenstvo.

11. Súd nepriznal stranám náhradu trov konania podľa § 257 CSP.

12. Rozsudok okrem výroku o zastavení konania proti žalovaným 25/, 26/, 28/, 29/, 30/, 31/ a 32/ napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. a/, b/, e/, f/, g/ a h/ CSP, t. j. neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok

a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Aj keď sa stotožnila s názorom súdu, že ide o nerozlučné spoločenstvo na strane žalovaných a musia byť ako žalovaní označení všetci vlastníci nehnuteľnosti, ktorí majú spôsobilosť byť stranami sporu, vytykala mu jeho konštatovanie, že údajne nežalovala J. Š., spoluvlastníka pod B4 na LV č. XXX, zomr. XX.X.XXXX, lebo ho stotožnila s J. Š., zapísaným ako spoluvlastníkom pod B2 na LV č. XXX. Tieto osoby sú však totožné, a to že pri J. Š. pod B4 nie je identifikačný údaj o jeho úmrtí, nie je dôvodom, aby táto osoba nebola identická s osobou pod B2. Navyše po J. Š. ktorý zomrel XX.XX.XXXX, žalovala jeho právnu nástupkyňu žalovanú 8/ V. Ď., R.. Š.. Poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/183/2009, z 30.11.2011, ktorý v súvislosti so spoločenstvom účastníkov potrebným pre kladné meritórne rozhodnutie zaujal stanovisko, že ak poručiteľ zanechal viacerých dedičov, prejavuje sa tento stav aký tu vzniká v dobe od smrti poručiteľa až do vyporiadania dedičstva právoplatným uznesením súdu, tiež v ich vzájomných vzťahoch k majetku patriaceho do dedičstva, musí byť brané do úvahy, že vyporiadanie dedičov má síce účinky ku dňu smrti poručiteľa, ale až do vyporiadania dedičstva právoplatným uznesením súdu, nie je isté ako budú ich práva a povinnosti k dedičstvu upravené. Tento osobitný vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku má okrem iného za následok, že až do vyporiadania dedičov, právoplatným uznesením súdu sú dedičia považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva a že z právnych úkonov týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne. V sporoch s inými osobami týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sa uvedený vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku prejavuje tým, že majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov, lebo ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozhodnutie v spore musí vzťahovať na všetkých dedičov. Stranami sporu musia byť všetci dediči prichádzajúci do úvahy po poručiteľovi, pričom táto podmienka je v prejednávanej veci podľa názoru žalobkyne splnená. Žalobkyňa v žalobe označila všetkých žijúcich spoluvlastníkov k nehnuteľnostiam ku ktorým sa domáha určenia, že patria do dedičstva po nebohej L. W. R.. X.. Na miesto spoluvlastníkov, ktorí v čase podania žaloby nežili a sú zapísaní ako spoluvlastníci k nehnuteľnostiam v KN žalovala univerzálnych dedičov, t.j. právnych nástupcov pôvodného spoluvlastníka a to z dôvodu, že žalovaní v konaní tvoria nerozlučné spoločenstvo. Neobstojí konštatovanie súdu, že v konaní neboli žalovaní všetci spoluvlastníci dotknutých nehnuteľností. Žalobkyňa v žalobe podrobne odôvodnila žalovaných s poukazom aj na právne nástupníctvo. Žalobkyňa uviedla, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Co/10/2018, na ktorý poukazoval súd prvej inštancie, riešil inú právnu situáciu, kedy bola podaná žaloba, kde žalovanými boli osoby ktoré v čase podania žaloby nežili a neboli žalovaní právni nástupcovia týchto mŕtvych spoluvlastníkov - žalovaných. Takáto právna situácia však nie je daná teraz posudzovanom prípade, pretože žalobkyňa označila v žalobe všetkých žijúcich spoluvlastníkov resp. po nežijúcich spoluvlastníkov v čase podania žaloby žalovala ich právnych nástupcov. Tak ako to vyplýva so žaloby, pre právnu istotu žalovala žalobkyňa žalovaných 25/ až 32/ ako neznámych spoluvlastníkov so správou SPF a to preto, že v katastri nehnuteľnosti na LV č.XXX L. H. Č..XXX W. Z..Ú.. M. sú títo takto zapísaní. Žalobkyňa zisťovala pred podaním žaloby, či tieto osoby sú na neznámom mieste, či žijú alebo zomreli. Vychádzala z toho, že SPF vznáša neopodstatnené námietky čo sa týka okruhu účastníkov. Žalobkyňa mala vedomosť o tom, že spoluvlastníci, ktorých spravuje SPF už v čase podania nežili, tak ich označila tak, ako sú vedení na LV a zároveň žalovala právnych nástupcov po týchto osobách. Vychádzala z toho, že pokiaľ súd vykoná dokazovanie a dospeje k zisteniu, že tieto osoby nežijú v čase podania žaloby a z toho dôvodu nemajú procesnú spôsobilosť, tak konanie voči nim zastaví. Tento nedostatok však nie je dôvodom na zamietnutie žaloby. Súd prvej inštancie situáciu vyhodnotil tak, že žalobkyňa si protirečí, keď v žalobe uvádza osoby ktoré nežili v čase podania žaloby a zároveň označuje právnych nástupcov ako žalovaných a vychádza z toho, že keď žalobkyňa žalovala žalovaných, ktorí v čase podania žaloby nežili je potrebné žalobu zamietnuť, pretože ide o neodstrániteľný nedostatok žaloby. Dôvodom pre zamietnutie žaloby podľa odvolateľky nemôže byť to, že žalovaní 10/, 11/ a 12 nemajú pasívnu vecnú legitimáciu, pretože nie sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností tak ako to vyplýva z dedičských rozhodnutí sp.zn. 2D/162/2019 Dnot.23/2019. Žalobkyňa v žalobe označila ako právnych nástupcov neb. Q. Ď.Y., R.. Š., spoluvlastníčky zapísanej na LVč.XXX pod B5 žalovaných 10/, 11/, 12/ 13/ podľa jej dostupných informácií jej právnych nástupcov. Podľa zistenia súdu prvej inštancie dedičom po neb. Q. Ď. R.. Š. je len žalovaný 12/ J. Ď.. Súd prvej inštancie mal preto konanie voči žalovaným 10/, 11/ a 13/ zastaviť a nie konštatovať, že keďže sú žalovaní aj právni nástupcovia poručiteľky, ktorí jej podiel nenadobudli, tak je to dôvod na zamietnutie žaloby. Za nesprávny označila právny názor súdu, že v konaní o určenie vlastníckeho práva možno konať s právnymi nástupcami pôvodného spoluvlastníka len ak došlo k strate spôsobilosti byť stranou sporu po podaní žaloby. Toto platí v prípade, keď v žalobe o určenie vlastníckeho práva pri podaní žaloby je žalovaným len osoba, ktorá nežije a nie sú žalovaní právni nástupcovia takejto osoby.

13. Žalovaný 5/ k odvolaniu žalobkyne uviedol, že s ním nesúhlasí, pretože nezahrňuje vyrovnanie s vlastníckmi majetku.

14. Za žalovaných 25/ až 32/ konajúci Slovenský Pozemkový Fond mal za to, že podané odvolanie žalobkyne je nedôvodné a súd prvej inštancie, s ktorého právnymi názormi prezentovanými v napadnutom rozhodnutí sa plne stotožnil, vec správne právne posúdil a pre jeho rozhodnutie boli splnené všetky procesné podmienky. Pokiaľ ide o J. Š. ako spoluvlastníka zapísaného pod B2 a pod B4 na LV č. XXX, poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa v konaní žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, že by sa malo jednať o totožné osoby, ktorým navyše svedčia aj odlišné tituly nadobudnutia ich spoluvlastníckych podielov, preto mal za to, že súd prvej inštancie vec posúdil správne ak tieto nestotožňoval ako jednu a tú istú osobu. Poukázal na rozhodnutie NS SR č. 45/2003, podľa ktorého ak bol označený za účastníka konania ten, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Ten, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, nemôže v občianskom súdnom konaní vstúpiť do procesného vzťahu, lebo od počiatku chýba jeden zo základných prvkov - spôsobilá strana občianskoprávneho sporu. Súd je preto povinný prihliadnúť na tento nedostatok podmienky konania a konanie zastaviť (§ 103 O.s.p. v spojení s § 104 O.s.p.). Citoval z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3 Cdo 297/2012 zo dňa 10.1.2013, podľa ktorého skutočnosť, že v čase podania žaloby absentuje spôsobilosť byť účastníkom konania, má vždy za následok zastavenie konania, a preto súd prvej inštancie nemohol procesne postupovať inak, ako voči žalovaným právnym nástupcom zamietnuť žalobu, nakoľko táto bola podaná od počiatku neúčinne, a to z dôvodu žalovania aj už v čase jej podania nežijúcich žalovaných. Je vecou žalobkyne aby správne označila strany sporu, a to tak, aby tieto všetky mali procesnú spôsobilosť, a teda s nimi súd mohol konať. Nakoľko však žalobkyňa žalovala aj už v čase podania žaloby mŕtve osoby, súd prvej inštancie nemohol v konaní pokračovať s ich právnymi nástupcami, nakoľko tieto nezomreli po podaní žaloby, ale už skôr ako ju žalobkyňa doručila súdu. S ohľadom na tieto dôvody navrhol odvolaciemu súdu potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie

15. Žalovaný 4/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil.

16. Žalovaný 12/ sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím, a to ako s jeho výrokovou časťou, tak aj s jeho odôvodnením. Žalobkyňa podľa neho v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by odôvodňovala odvolanie, nekonkretizovala žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na prvostupňové rozhodnutie. Prejednácia zásada sa vyznačuje tým, že dôkazné bremeno spočíva na sporových stranách, ktorí dokazujú rozhodujúce skutočnosti a navrhujú dôkazy. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Mal za to, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, nesprávne označila žalovaných, jej odvolanie je neopodstatnené a účelové. Žiadala aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal mu náhradu trov konania odvolacieho konania.

17. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadísk odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.4.2021 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

18. Rozsudok vo výroku o zastavení konania voči žalovaným 25/, 26/, 28/, 29/, 30/, 31/ a 32/ nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť, a preto ani nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

19. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. a/, b/, e/, f/, g/ a h/ CSP t.j. neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP (odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky) spočíva v absencii podmienok, za ktorých súd môže konať a rozhodnúť. Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania. Vadou predpokladanou v cit. ust. trpí konanie najmä v prípade, ak súd prejednal a rozhodol vec tak, že porušil zásadu ne ultra petitem (okrem prípadov podľa § 216 ods. 2 CSP), ak prejednaný a rozhodnutý spor nepatrí do právomoci súdu, ak neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej výlučnej miestnej alebo kauzálnej príslušnosti súdu, v prípadoch chýbajúcej procesnej subjektivity strany sporu pri jeho začatí, v prípadoch nezastúpenia pred súdom procesne nespôsobilej osoby, v prípadoch litispendencie a res iudicata.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

22. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP predpokladá, že strana navrhla dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonával. Tento odvolací dôvod súvisí s vyhodnotením potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania. Je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonával stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonával dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom.

23. Na tento odvolací dôvod nadväzuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, podľa ktorého zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke. Vady v skutkových zisteniach súdu spočívajú v nesprávnom postupe súdu pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, prípadne prihliada na skutočnosti, ktoré preukázané neboli. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

25. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil súd iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak, nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

26. Uplatnené odvolacie dôvody neboli podľa názoru odvolacieho súdu naplnené. Argumenty žalobkyne v odvolaní, sú vo svojej podstate len zopakovaním skutočností uvádzaných v jej vyjadreniach v konaní na súde prvej inštancie, ktoré však nemôže viesť k inému rozhodnutiu vo veci, pretože súd dôkazy vykonané v nej vyhodnotil podľa ust. § 191 ods. 1 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

27. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovet a závery, ktoré prijal primerane a zrozumiteľne vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

28. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a na doplnenie uvádza:

29. Tak ako to uviedol aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí právnou úpravou uvedenou v § 78 CSP bol zavedený nový inštitút núteného procesného spoločenstva, ktorý bol doteraz vyjadrovaný len doktrínálne a judikatórne. O nútené spoločenstvo ide vtedy, keď hmotnoprávna vecná legitímácia svedčí v spore viacerým subjektom, a teda ak je z hľadiska hmotného práva potrebné a nevyhnutné, aby nárok uplatnilo viacero subjektov spoločne alebo ak je pre úspech v spore nevyhnutné žalovať viacero subjektov. V konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti musí toto konanie zásadne prebiehať za účasti všetkých zapísaných vlastníkov, resp. spoluvlastníkov nehnuteľnosti. Ak súd zistí, že nie je splnená podmienka o účasti všetkých subjektov právneho vzťahu, žalobu zamietne. Samotná žalobkyňa sa stotožnila so závermi súdu prvej inštancie, že vzhľadom na charakter sporu, ktorý spočíva vlastne v určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (do tejto kategórie patria aj žaloby o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva), musia byť do okruhu strán sporu, a to či už na strane žalobcov alebo strane žalovaných, zahrnutí všetci, ktorým svedčí vlastnícke právo vyplývajúce zo zápisu v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva ku konkrétnej nehnuteľnosti.

30. Otázka vecnej legitímácie vyplýva z hmotného práva. Nesprávne určenie okruhu strán v sporovom konaní nemôže súd odstrániť ex offio a nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť v zmysle § 160 CSP, lebo súd je povinný poskytnúť strane poučenie iba o jeho procesných právach, aj to len v prípade, keď nie je zastúpená advokátom. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva stranou v spore; také poučenie by ale presiahlo poučovaciu povinnosť súdu podľa § 160 CSP a bolo v rozpore so zásadou rovnosti strán.

31. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný len pre strany sporu (ak zákon neustanovuje inak); z toho vyplýva, že výrok rozsudku o tom, že poručiteľ bol v čase svojej smrti vlastníkom nehnuteľnosti, je záväzný len pre strany sporu, nie pre tých, ktorí sa tohto konania nezúčastnili. Aj z tohto dôvodu musia byť v konaní jasne definovaní a označení všetci do úvahy prichádzajúci účastníci sporu, či už na strane žalobcov alebo žalovaných. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal v prvom rade tým, či žalobkyňa označila ako strany v spore - žalovaných všetkých nositeľov hmotnoprávnej povinnosti v tomto konaní, t.j. všetkých spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti. Prípadný kladný rozsudok v spore by pre spoluvlastníka, ktorý nebol jeho stranou nebol záväzný, čím by nedošlo k odstráneniu stavu právnej neistoty a takýto rozsudok by nebol spoľahlivým základom na prejednanie veci v dedičskom konaní. Už

len z tohto dôvodu je záver súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej legitímácie na strane žalovaných správny.

32. Podľa § 132 ods. 1, 2, 3 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

33. Podľa § 133 ods. 1 CSP fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

34. Odvolací súd nepopiera, že pri podobných žalobách býva ťažšie zistiť okruh osôb, ktoré sú vecne legitimované, nič to však nemení na tom, že táto ťarcha spočíva na žalobkyni, pretože dostatok či nedostatok vecnej legitímácie sa odrazí v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Bolo teda v jej záujme jednak správne označiť jednotlivých žalovaných a jednak správne ustáliť ich okruh. Pokiaľ ide o túto otázku odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že označenie žalovaných aj ich okruh žalobkyňou bol zmätočný, nesprávny a neúplný a v podrobnostiach poukazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a v ktorom súd prvej inštancie zrozumiteľne vysvetlil vady žaloby vedúce k nedostatku vecnej legitímácie.

35. V sporovom konaní, ako je aj toto konanie, sa uplatňuje prejednacía zásada, podľa ktorej je zásadne vecou strán sporu tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť (navrhovať) dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno). Zákon ukladá strane povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

36. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva a má tiež jedine procesný účel. Jeho zmyslom je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie v spore (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 157 a § 132 ods. 1 CSP) resp. dostal sa do situácie dôkaznej núdze, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Zákon vymedzuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý je určovaný výsledkami vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nebolo preukázané (v tom zmysle, že ho súd nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je nepriaznivé rozhodnutie v neprospech tej strany, v záujme ktorej bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť. Dôkazné bremeno je teda typickým inštitútom, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť v tzv. dôkaznej núdzi.

37. Bolo teda na žalobkyni aby v konaní produkovala dôkazy, ktorými by jednoznačne a nesporne preukázala prechod práv z ňou označených mŕtvych žalovaných v žalobe na tvrdených právnych nástupcov, prípadne tvrdenie o totožnosti osôb (J. Š.) Nie je úlohou súdu hľadať takéto dôkazy a pomáhať žalobkyni ustáliť správny okruh žalovaných, ktorý by mal byť jasný už pri podaní žaloby. Na druhej strane treba uviesť, že žalobkyni nič nebráni podať novú žalobu po správnom ustálení okruhu žalovaných.

38. Žalovaný 12/ bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Vo vzťahu žalobkyne a ostatných žalovaných strán sporu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo týmto žalovaným v odvolacom konaní žiadne účelné a preukázateľné trovy nevznikli.

39. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).